

ORGANUL U LVMINAREI.

Gazeta Beserecésca, Politica, e literaria.

Cu prè Gratiosa invocentia.

Sambata

Nr. XII.

22 Mart. 1847.

TRANSILVANIA.

CLUSIU, 10/22 Mart. In Sied. XLVI, in ca-
tu pentru al 5le proiectu de lege urbarial, ce su-
ma despre decime, se faci ș urmatoriulu conclusu:—

1) Dreptulu de a luá decima remâne domniloru
pam. prein lege asiguratu. ^{Decima}

2) Din bucatele de ori ce specie se fia, pro-
duse in loculu de casa, si pasiunile de acel'a
tienende, seau in pamenturi aratore date spre im-
plinirea acelor'a, domniloru pam. nu se cuvene
decima; dein contra, dein intrecerea tienutelor
de in lautru seau fenatia date spre implinirea pa-
menturilor aratore, si de nu se au aratu, ci in
locu de locuri de cositu s'au intrebuentiatu, pre-
cum si de in acele pamenturi aratorie, care co-
lonulu dein invocentia domnului pamentescu le
au scimbatur in pometuri au vii, luânduse amen-
te si la specia sementiei semenate, viite de ase
dá decima in producte ordinarie, de se ar positi
dupa o asemenare facunda pre in deregatori'a re-
dicanda spre privighiare lucrurilor urbariale,
ear' de pre pamentulu, de pre care o data se au
datu decima, de intr' alta procreatiune a aceluiiasi
anu nuc detorii a mai dă nemica domniloru pam.

3) Spre intempinarea damneloru ce aru poté se
se traga dein prea tard'a efectuare a decimarei,
ce precede darea decimei, au nonei unde ar fi in
datina, in natura dein partea colonului, se con-
cluse: cum ca, catu-ce va incheia colonulu sec-
ratulu in tota tiéren'a, au in vreo calcatura a ei,
déca mai marii comunitatei voru face acésta de
scire domnului pam. au deregatoriului lui, in 3
dile socotindu dela darea de scire (scotiendu a
fara serbatorile) se indetoresce fara nici o intar-
diare a insemná cuvenientia de decima, ori noua
unde ar fi datina, dein producte, seau intru totu
seau numai intr'o parte a campului; care de ar
tamanda, dupa trecerea terminului comunitatea
va si imputerita, prein judele si juratii satului a
rumpe ce se cuvene domnului pam., si lasandu
acest'a in loculu unde se afla, asi caru al seu
a casa.

4) De almintrea decim'a, seau unde e in dati-
na non'a, de in productele sale e detorii totu co-
lonulu a o duce intr'acelu locu a campului unde
s'au produsu, pe carelu va areta domnului pam.
er' de cum va sun'a acelui dominiu a domnului
pam. ar cade afara de in campulu decimatul, de-
cim'a de in productesi si acolo se indetoresce a
o duce colonulu, numai cătu calea mersului si

venitului in acesta caratura a fara de in campulu
acelui locu se va sci in servitiul ordinariu al
colonului.

5) Ori unde colonii dupa invocentia, seau dat-
ina vechia trecatoria preste memor'a omenesca
au deprinsu asi rescumperá decim'a au non'a in
totu anul'u cu bani, au cu o anumita catetime de
bucate in grauntie, au cu ceva forma de servi-
tiu, seau in ori ce altu modu,—acea datina si de
aci inainte se se tiana; er' unde dein memoria o-
menesca nu s'au datu decima, intr'acelu locu statu-
tulu quo marturisitu in conscrierea de a. 1820 va
remane cu ocasiunea introducerii urbariului, la
tote templarile intru acestu punctu insemnate re-
manendu domnului pam. deregertul de asi cercá
pretensiunile de decima pe calea ordinaria a legei.

6) Spre rescumpararea decimei, au nonei unde
ar fi in datina, se potu face invocieli intre dom-
nili pam. si colonii loru, inse cu intrevenierea ra-
dicandei pre calea sa deregatorii spre previghia-
rea causelor urbariale.

7) Decim'a au unde e in datina non'a de in
vini cu acea mesura sese é, él carea se au me-
suratu productulu.

8) Decim'a de in oi, miei, edi, purcei si albi-
ne, unde e in datina, acolo si de aci in colo se
indetorescu a dă colonii,—in catu pentru miei, e-
di, purcei si albine insemnânduse, cumca in gio-
su de 10 pentru totu mielulu 4 xr., pentru edu
3 xr., pentru purcelu 4 xr., si pentru roiu 6 xr.
se indetorescu a platí.

9) Determinarile cuprinse intru acestu articolu
de lege, la pamentulu secuescu, ca pre carele
intru intielesulu legilor fundamentale decim'a nu
are locu, nu se intieidu, remanendu acolo datin'a
cea pâ'acum intru puterea ei.

Totu atunciua luanduse la pertractare proie-
ctulu al 6le de lege sunatoriu de datiele mai me-
runte colonicale, SS. si OO. conclusera intru ace-
stu intielesu:

1) Totu colotulu ce are mosia întréga, in totu
anulu e detorii adá domnului seu pam. doi pui,
doua gañi si 10 óua, in voea colonului remanendu
ale rescumpará cu 30 xr.

2) Caraturile lungi, ce au fostu in datina preste
servitiul ordinariu, pentru venitoriu se stergu, si
in loculu loru, colotulu cu mosia intrega va sier-
bi doua dile, er' celu cu giumentate un'a; servitiul
intregu de doua dile ne putenduse apleca la aratu.
In servitiul ordinariu la caratura in locu mai
departatu de 8 miluri colonulu nu se pote astrin-

ge,—dilele petrecute în drumul trebuinduse a se socotí în servitul ordinariu domnescu.

3) Colonii ce traescu cu beneficiul paduritului în padure domnescă, cei care intru înțelesul articolului al 2-lea de lege au moșia întrăgă, sunt indatorati a aduce domnului pam. un stânginu de lemne, de în padurea ce îse va arată de catre domnului pam. și nu va fi mai departe de două mile de locu, în tienutul dominiului și la locu nu mai departat de două mile de la locul unde s'au tăiatu, și acolo al gramadă după măsură susu însemnata, cei cu giumentate de moșia lagiumetate de întrat'at'a indatorinduse, ér' dilerii cu casa omu de omu indatorinduse a tăia o giumentate de stanginu. Aste detorentie, în voea domnului pam. va fi ale scimbă asia, catu caratulu unui stanginu de lemne se se sociotésca întru o di cu boii, ér' tăiatulu unei giumentati de stanginu întru odi cu palm'a.

4) În voea domnului pam. stă, dela colonii, ce afară de moșiele urbariale mai sunt inca proverbiuți cu locu de canepă de 200 stangini □, a cere în natura darea decimei de canepă ori de inu după procreatiunea facuta de ei, sau torcerea a 6 puncti de canepă ori inu domnescu,— cei cu mai pucinu sau mai multu locu de canepă proverbiuți la detorentie proportionate celor mai susu indatorinduse.

In urma vení înainte obiectulu pentru deschidere de bolta, întru carele asia se închiă: Dreptul deschiderei de bolta se tiene de domnului pam., dar spre înaintarea neguigatoriei patriei se concede si colonilor cu moșia, ca spre portarea negotiatoriei prein sinesi pe locul seu se pota deschide bolta pe lengă o taxa mai în giosu determinând ce în totu anulu are de ase plată domnului pam., inse asia ca colonului acestu dreptu de a vinde se nu fia ertatu nici streinului, nici celui de în locu suptu nici o forma ori modu al strapune (subarendă) fara inviol'a domnului pam.— Colonulu ce ar vré a trai cu acestu dreptu de bolta, domnului pam. după trei clase asiediate pentru bolta va avé de aplată taxele urmatorie: după boltele de antă i'a clase, adeca în care panuri mai alese si mai de midiulocu, precum si negotia de metasa si mai nobile cumparate de la fabrici si magazinuri, se espunu la vendiare, de unde negotia ca acestea se incredu negotiatorilor amblatori pe la case, pe anu 15 fl.,— după cele de a 2 clase, carele cu negotia mai de micu pretiu sunt proverbiute si cadu afară de drumulu tierei, unde adeca mai rara e ocasiunea de a puté vende, ér' proprietariulu boltei cu negotiatorii de antă'a clase nu potu vení întru asemenare, ci ambla pe la terguri, se platesca pe anu 10 fl.,— ér' după cele de a 3 clase sau de pre sate, a caror'a proprietari dreptu că ambla la terguri ci cu negotia de metasa sau alte mai alese in mare catatime nu se negotiatorescu, negotiale sile castiga dela negotiatorii de pre impregiuru, pre anu 5 fl. Inse de cumva colonulu voitoriu de a deschide bolta nu s'ar puté intielege cu domnului pam., de care clase se ar tiené bolt'a, atunci deregator'a preveghiatoria de causele urbariale va decidá. Dealmintrea în voea colonului va stă, întru înțelesulu legilor statutorie după art. 2, § 12, de a casa ori cu ce producte si lucruri ase negotiatori neopritu, fara de a deschide bolta, spre cumpara rea acelora ne putendu domnului pam. avé nicio prerogativa, ci inca si unde asemenea prerogativa

abusiva ar si fostu mai de multu in datina, pentru venitoriu de totu se incéta.

Clausiu, 12: 24 Mart. in Sied. XLVII, după ce Exc. sa Presidentele opină, ca al 7 proiectu de lege urbariale despre comasare după momentulu si intenderea aceluia se se diferésca pe mai tardiu, luânduse la desbateri partea acea a proiectului a 8lea, ce suna despre togmeli urbariale, după pucine desbateri se aduse urmatorulu Conclusu:

1) Unde în urm'a unoru togmele mai vechi se au datine se arn si afăndu servituri sau detorentie mai mari de cele statorite prein urbariu, se se reduca la măsură după lege; ér' unde în urm'a unoru privilegiuri, togmele mai vechi seau susu de 60 ani se aru afăndu mai mici de catu cele pre in lege statorite, acolo aceste privilegiuri, togmele si usu, deca de acelea domnului pam. si colonii de buna voe de impreuna nu aru voi se se lase, si întru venitoriu se se tienă.

2) Er' ce se atinge de legamentele urbariale, pre in carele unii coloni moșiele, servituri si detorentiele domnesci înainte de acésta le au resumparatu, sau de catu in urbariu ce se va introduce in mai mica măsură le au togmitu,— precum domnului pam. remâne dreptulu de a porní procesu pe calea ordinaria a legei spre stricarea acelor'a, asia si colonului remâne dreptulu, că de s'ar semti ingreuiat cu indorentiele parute mai favoritore, după introducerea urbariului, se pota miscă procesu spre stergerea aceloru legamente ori datine.

3) Singuratecele specii de servituri si detorentie domnesci, precum si moșiele urbariale si tote serviturile si detorentiele ce ambla după a celea, se lasa si de aci înainte in voea colonilor pe calea invorientiei de buna voe ale resumpară pentru tempu mai indelungu.

4) Spre a avé putere aceste legamente e de lipse, că acelea totu de a un'a se se faca cu intrevirea deregatoriei radicande spre previghiarea causalor urbariale. Detori'a acestii deregatorii va fi, ca tote togmele urbariale se căru de in voe deplina a partilor.

Tote specialitatatile detorentielor si indorentielor, ori in bani ori in altu ori ce modu se fia, precum si catim ea sumei de resumparare obligate si terminulu platirei se se statorésca si se se spuna cu spresiuni ce se nu se pota intielege întraiurea si se nu sufere nici o indoela; si de cumva legamentele se voru face despre moșii urbariale, acestea se se tienă întru intregimea loru, cele de in afară de catre cele de in launtru se nu se desfaca, si acestea ori care subtu greutatea stricării contractului in mai mici parti se nu se impartia.

5) De cumva unele condițiuni de în aceste legamente urbariale cu tempu se aru face cu nepu-tentia sau fara solosu, in locul acelor'a, de cumva partile intre sine nu aru puté ase intielege, prein deregator'a urbariale se va puté midiloci introducerea altoru detorentie de acel'asi pretiu cu cele mai de înainte.

6) In catu pentru legamentele pe tempu nedeterminat facute, sia-carei parti in voei stă, după o admonitiune de unu anu înainte, a se lasă de acelea.

In urma Exc. sa propuse al 9-le proiectu de lege, rugandu pre SS. si OO., candu voru si inchiatu discusiunile preliminarie, a inscientia.

A N G L I A.

LONDON, 9 Mart. Obiectul mai de frunte, ce ocupă Cas'a comunilor în astă séra, fù desbaterea asupr'a proiectului propus de Ewart pentru stergerea de totu a pedepsei de morte. Argumentele erau totu acele din Sesiunile anilor trecuti, și proiectul fù lapedatu cu 81 voturi în contr'a a 40.— Dupa multe sciri contradicitorie despre starea sanctatei lui O'Connell,— în urma se pare adeverit, că la suatuirea doftorilor lasă Londonulu, și se duse la Hastings, spre ase intarí cu aeru de mare intru acestu locu celebre, de unde va trece in Francia de média-di. De acolo se va intorce la Irlandia, ci a nevoie va mai poté luá parte in Sesiunea de estu tempu.— Insocirea pentru Repeal (l. repil), sau revocarea actului de unire intre Irlandia și Anglia inca se pare, ca si autorinu ei, a fi catra capetulu vietiei; in cea mai depreurma adunare nuse culese mai multu de 6 p. st., și asia cu 2 p. st. mai pucinu decat salarioiu secretariului pe o septamana.

—London, 9 Mart. st. n. Regin'a Victoria demandà un ajunu general pe 12: 24 Mart. a. c. pentru calamitatile, cu care se certă acesta imperatia in estu anu. Proclamatiunea o vomu publică intru un suplementu.

F R A N C I A.

PARIS, 9 Mart. In Camar'a Pariloru ministrulu invetiaturei publice presentă un proiectu de lege pentru invetiarea drepturilor. Totu atunci presentă si Ministrulu Incururilor publice, incarcatu ad interim si cu ministeriulu dreptatei si a cultului, altu proiectu de lege pentru regularea Canonica si legiuita a Capitului St. lui Dionisiu de in Paris, intru acesti termini:

Art. 1. Capitululu regiu a S. Dionisiu, fundat prein decretulu de in 20 Febr. 1806, esiremane subrasu, precum si dependentiele si anexele lui, de sub jurisdictiunea Archiepiscopului dela Paris.

Art. 2. Bul'a pontificia cu datulu Roma 3 Apr. 1843, verificata si transcrita in registrele Consiliului Statului, se va execută, fara aprobarea clauselor, formulelor si spresiunilor, ce cuprinde, ce potu au aru poté fi contrarie legilor tierei, si libertatilor, imunitatilor si maximelor besereci galicane.

Beserec'a St. Dionisiu eloculu de immortare a regilor Franciei pe seculi. Ea avu a multiemí acestii auguste destinatiuni o mare parte de in splendorea sa, ér' mai alesu imunitatile beserecesci, ce inse perira, ca si cultulu, in mediuloculu fortunelor revolutiunei. Napoleon, care radicà altariale, nu potu se uite acestu mare cugetu religiosu si monarchicu de odata, ce era legatu cu acea vechia besereca. Pucini ani dupa promulgarea Concordatului, voi alu reinvia si intenerí asia dicundu, acomodandulu spiritului si legilor mai noua. In loculu Benedictinilor, carii asia indelungu fusesera prepusi pazei mormantelor regale, se asiedia un Capitulu episcopal. Napoleon dede acestui institutu un locu a parte in ierarchiea beserecesca, a caruia capu fù pusu marele Elemosinaru, asia catu Capitululu imperatescu intru cele sufletesci nu erá supusu autoritathei diecesane nici recunoscerea altu mai mare beserecescu de catu pre al seu capu. Restauratiunea fù cre-

dentiosa acestui cugetu al Imperatiei. Capitululu fu reasiediatu si maritu, si afara de Canonicii episcopi se adauera si Canonicii de al doilea ordú. Capulu aceluia erá marele Elemosinaru a Franciei cu nume de primiceriu. Primiceriulu presentá Canonicii, au episcopi an preoti, regelui spre denumire. Cu tote acestea autoritatea diecesana incercă mai de multe ori a contestă acesta independentia, inse fara de o surpă. Revoluția din Juliu conserbă acestu Capitul; intretinerea Canonicilor e inscrisa in budgetulu statului, ci organizareai remase ne complinita; si togma acesta e ce se cărează prein proiectulu mai suscitatu. Dupa o intielegere intre guberniul Franciei si Scăunulu Romei, prein Bul'a din 3 apr. 1843, Capitululu se organiză canonicesce, dupa care Capitululu stă dein Canonicii episcopi si Canonicii preoti, ér' capulu lui trebuie se fia un Archiepiscopu au episcopu ce ea titlu de Primiceriu. Regele denumesce pre Primiceriu, Canonicii de ambe ordurile si pre toti oficiarii alegati la Capitul. Primiceriulu si Canonicii de antainu ordú, carii sunt investiti cu caracteriu episcopal, se punu prein Papa, ceilalti Canonicii preuti si alti oficiari prein Primiceriu. Jurisdictiunea preste Capitulu se tiene de Primiceriu. (Dupa J. des D.)

—Paris, 2: 14 Mart. Regin'a veduva a Spaniei Cristina, acum Duces'a de Riançares, sosi in Paris intru asta di demanet'a. (J. des D.)

G R E C I A - T U R C I A.

ATENA (dupa Wien. Z.). Ministrulu celor de in launtru propuse Camarei Deputatiloru un proiectu de lege pentru dotare nationale. La acestu beneficiu se voru admite tote capetele de familii grecesci, nascute in Grecia, si inscrise in vreuna de in Comunitatile imperatiei; toti grecii nascuti afara de in tiera, ci carii locuesc in Grecia libera si luara parte in lupt'a pentru independentia; toti grecii, carii se tragu de intru o provincia, ce luă parte in acea lupta santa si nu se cuprinse in tienutulu libertatu, suptu conditiunea, că se voru asediá in Grecia; si in urmă acei straini, carii s'an luptatu pentru independentia Greciei, au celu pucinu in doi ani sierbira acestui pamantu pe tempulu luptei. Tote personale de aceste categorii au dreptulu, dupa sunetul acestei legi, spre dotare si proprietate a capetă o anumita catime de pamanturi in tienutulu ce le va fi mai indemâna, in pretiu de 2000 drachme. Aceasta suma vine de ase platí in 25 de ani fara interese, incependum de la luarea a maná a instrumentului de dotare, in totu anulu căte 80 drachme. Fia-ce familia, ce are dreptu la dotare, poate se capete suptu acestu titlu proprietate ne impartita si nemiscatoria preste 2000 de drachme, inse la acesta intemplare, cătu intrece acésta suma, vine a se platí in 10 ani macar' fara interese.

—Diferentiele intre Cabinetulu grecescu si Port'a Otomana, se par' a nusi luá asia in scurtu asiadiarea. Legatulu britanicu dela Constantinopole se arata nefaciariu patronu causei otomane si credentiosu politicei, ce urmeza Cabinetulu anglezesc, atâtu suptu Whigi cătu si suptu Thori, in contra Guberniulu si Cabinetului grecescu de acum, despre care de insemnat sunt obserbarile unui jurnal famosu: „Cumca englezii protestéza

apelându la cele mai sănătate semtiri omenesci în contră desfientiarei unui statu liberu, care în urma nu era decat un magazin pentru negotia angloști de contrabanda, și de emisari revoluționari, fără cea mai mică posibilitate de a da Poloniei vre un ajutoriu de ceva importare spre renascerei. Aceiasi englezi suferu înse, ba batu în palme, candu grecii, carii în lupte pline de mărire și scosera patria dein selavia și uitare la noua esistentia, înaintea ochilor loru pre începutul se apasa, și se amutia de morte. Si ce rola ar poté se joce acesta tiera, candu ursitele orientului voru veni la deslegare! Ce fu orecandu Polonia (numai?) pentru Europa, aceea ar poté si se arcad se fia Grecia pentru resaritul.“

I T A L I A.

ROMA, 5 Mart. st. n. Santi'a sa inca pe la mijiu-loculu lunei trecute demandă a se proiectă statute de un nou Ordru, ce se se pota împărți marturisitorilor de ori ce lege, și prein care numai remunerara adeveratelor merite va fi de scopu. Dupa cum se aude, Ordulu va fi o stă cu acesta devisa: *Virtuti et Merito, si se va împarti in doua clase; dein care cea antâia va da proprietariului nobilitate ereditaria ér' a dôu'a personaria.*—Se scrie de in Roma, ca Schekib Efandi luă in donu dela S. Sa o Caméa in brillante cu esigiea Papei. Legatulu o luă ingenunchiandu, și rogandu, sei fia ertatu acestu donu al S. sale al puté portá ca un Nisian seau decorațiune pe pieptusi. Asia dar' pieptu turcescu décoratu cu portretul Papei!

Roma, 4 Mart. S. Sa astadi demanetia de afara celu de antâiu Motu proprio, prein cărele purtatorilor de bucate in Conclave (loculu alegerei la Pontificatu) le dă unele privilegiuri, precum de a se suscepe intre: familiari, notari, cetatieni etc., intogm'a precum si alti Pontifici inca de in tempurile evului de mijiu-locu totu de auna au facutu.

* * *

Roma. Renumitulu filologu Cardinalele Angelo Majo, dede de nou a fara fragmentele de in opurile pierdute a unor clasici latini, aflate de sine in palimpseste, adunate intru un volume, carele sunt: *Ciceronis de republica*,—*Frontonis et M. Aurelii epistulae*—*Symmachorum reliquiae*, și *Gargilii Martialis de horatius*. Editiunea erevediuta de nou dupa funtane, cu prolegomene si note dela editoriu.—Acelasi dede afara in anii trecuti intru alta insemnata adunare de 10 tomi in 8. subtu titlu: *Spicilegium Romanum*, in tomulu VIII, p. 172—218, o carte interesante pentru istoria Moldovei, adeca: Antonii Gratiani episcopi Amerini de Despota Valachorum principe libri tres; pre care prea inviatulu Cardinale o credea inedita, ci e data afară in Varsavia, 1759, in 8; despre care vedi Engel istor. Mold. si Val. t. I, p. 39, unde asia scrie: Stilulu frumosu și cuventarea pragmatica facu pre acestu scriitoriu intogm'a demnă de luară amente. Totu acolo p. 219-234 se află: Ejusdem de Iacobo Despotae fratre liber unus, si p. 235-478: Ejusdem epistolarum lat. libri undecim.

P R I N C I P I A

de limba si scriptura.

XI.

De catu s inca mai neputentiosu era in limb'a latina liter'a m, de care macar' ca ar fi loculu a grai mai in giosu, unde va fi vorba de scriptura, totusi de in nexulu materiei ne semtimu constrinsi a preocupă aici pentru mai bunu intielesulu celor urmatorie.

Liter'a acest'a nu numai poetii latini totu deaun'a o lapelau de in capetulu cuventelor impreuna cu vocal'a ei de inainte, precum e cunoscutu, ci si in prosa, in vorba si un scrisu preararu o intrebuentiau, cu atat'a mai raru cu catu mai multu ne suimu in vechime, macar'ca nici in tempurile mai tardie inca nu au esită de tota acesta datina de in graiul poporului Romanu. Noi atinseramu mai susu de monumentele Scipionilor si column'a rostrata,—acum pentru exemplu vomu cită aici un epitafiu deintrale Scipionilor, impreuna cu explicația lui, si altu epitafiu dein tempulu decadentiei imperiului spre invederata comprobare a assertului nostru:

a) Alui L. Corneliu Scipio (Orelli nr. 552, vedi si nr. 550, 555, 558):

Hoc oino ploirume cosentiont romanei
Duonoro optumo fuise viro
Luciom Scipione, filios Barbati.
Consol, Censor, aedilis hic fuit apud vos
Hec cepit Corsica Aleriaque urbe;
Dedet tempestatebus a ide mereto. Adeca:
Hunc unum plurimi consentiant romani
Bonorum optimum fuise virum,
Lucium Scipionem filium Barbati.
Consul, Censor, Aedilis hic fuit apud vos.
Hic cepit Corsicam Aleriamque urbem.
Dedit tempestatibus a edem merito.

Noi ceremu luarea a mente si la celelalte diferențe intre limb'a si ortografi'a acesta vechia, si cea clasica la care amu provocatu.

b) A Ottidiei (Anth. T. 2. nr. 1504, p. 178 ed. Meyer.):

Hic jacet infelix zmyrnea puella tenebris
Quae annos aetatis agens sex et dece mensibus octo,
Amisi lucem, anima mea raptuerunt fata iniqua.
Dece, anima mea, in locu de decem, a nimam, meam.

La aceste se poate adauga si acelu locu vexatul dein Plautu Cercul. II, 3, 88: „Haec sunt ventri stabilimenta: panem et assa bubula.“

Manuscristele Plautine tote au: panem cu m, si assa bubula fara m; si cum se potu acestea concordă? Au aici trebue se ceteam: panem et assam bubulam, si atunci m dein aceste duoa cuvinte e pierdutu,—au fara m, si atunci pane va fi in nominativu, si m superfluu. Gramaticii vecchi latini sunt de parerea dein urma. Asia Noniu Marcellu (III, p. 148 ed. Gerlach, 218 Merc.); „Panis consuetudine masculino genere appellatur. Neutro Plautus in Curculione: haec sunt ventris stabilimenta, pane et assa bubula.“—Si Charisiu Gram. I, 17, 69 (p. 50 ed. Lind.); „Panis masculino genere dicitur, nam etsi neutro genere Plautus dixit: Pan e et assa bubula, tamen viciose.“